Ч. 61. Пятниця 29 (16) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Комунікат українського клюбу. — Міжнародне положене.

В дальшім ході вчерашного засїданя палати послів вела ся дискусия над законом о платнї в гірництві. По промовах п. Реґера і ґенерального бесїдника п. Фресля ухвалено закон з резолюциями: п. Бенковича в справі заборони виплат в неділї і сьвята, п. Реґера о установленю гірничих судів, п. Піка о скликане анкети в справі мінімальних плат і п. Прімавезіого з візванем правительства до безпроволочного посередництва в гірничім страйку.

По дискусиї, в якій взяв участь також міністер внутрішних справ Гайнольд принято закон о обезпеченю від нещастних случаїв робітників занятих при будівлях а відтак заявив президент, що палата приступає до слїдуючої точки дневного порядку нарад т. є. до І. читаня новелї до закона о водних дорогах.

Засїдане перервано, оба бесїдники могли записати ся до голосу. По перерві відчитано дальшу дискусию над наглячим внесенем п. Кернера о іменованю судиїв в Чехах. Пос. Шрафль заявив, що християньскі суспільники будуть голосувати против внесеня. На тім дискусию перервано.

По відчитаню інтерпеляций засїдане замкнено.

Слїдуюче нинї. На дневнім порядку нарад на першім місци стоїть І. читане новелї до закона о водних дорогах.

„Slavische Correspondenz" оповіщує такий комунікат:

„На запросини президента кабінету ґр. Штірка, явили ся у него підчас засїданя палати репрезентанти українського клюбу, пп. др. К. Левицкий, Романчук і др. Е. Левицкий, щоби пертрактувати що до тактичного поступованя в справі предложеня о будові водних доріг. Конференция тревала годину, причім з боку репрезентантів українського клюбу висловлено жаль до правительства, яке пертрактувало з колом польским і иншими сторонництвами в палатї, в справі парляментарного полагодженя закона о будові водних доріг, а відсунуло зовсїм від тих пертрактаций представителїв українського клюбу. Таке становище правительства в тій справі є симптоматичне також для єго становища зглядом всїх справ і потреб Галичини і українського народу, як пр. в университетскій квестиї, в якій від довшого часу абсолютно нїчого не робить ся.

В відповіди на ті виводи, ґр. Штірк заперечив, будьто би єго кабінет вів які небудь переговори. Правительство, підчас нарад над предложенем о водних дорогах в комісиї вислухає всї домаганя а також бажаня Русинів, що до сеї справи і буде старати ся ті бажаня увзглядните, як також справи, що стоять в злуці з законом о будові водних доріг домаганя в справі реґуляциї рік і мельорациї. Також по зібраню ся палати по сьвятах, відбудуть ся у Відни переговори в справі українського университету. Репрезентанти українського клюбу обіцяли зложити сейчас свому клюбови звіт о тих заявах президента кабінету. На засїданю українського клюбу, що відбуло ся опісля, ухвалено рішучу боротьбу против будови водних доріг, на разї перенести до комісиї.

Недавна промова першого льорда анґлїйскої адміністрациї Черчіля в парляментї про помноженя фльоти в звязи з оповіщеною войсковою і маринарскою реформою в Німеччинї видвигнула знов на перше місце справу взаємин між Анґлїєю і Німеччиною. Промова Черчіля була справдешним гордовитим візванем Німеччини, для котрої по думцї Анґлїйців фльота є злишною забавкою. Однак з тим поглядом анґлїйского державника нїхто на суши не згоджує ся.

Вправдї недавний побут анґлїйского міністра війни Гельдена в Берлинї мав намір довести до порозуміня між обома державами в справі помножуваня фльоти, і змаганя єго не остали без певного впливу, однак переговори ті відносили ся тільки до господарских і кольоніяльних справ, але не мали наміру обме

Проклятий тун.

Оповіданє з італїяньского.

Лїтне сонце стояло високо на небі і ярмарок в сицилїйскій Раґузї наближав ся до кінця. Люди почали вже гнати худобу до дому, тут і там розбирали перекупки свої буди і складали на купу порожні коші. По кутах і бічних уличках, де стояли вози з сусїдних місцевостий, а мули то їли зелену пашу то стиснувши ся до купи дрімали в тїни домів, були деякі селяни занятї пакованєм закуплених товарів, аби відтак спожити в котрімсь з поблизьких шинків свій полуденок, зложений з макаронів, вудженого мяса і вина та балакати з собою покурюючи циґара аж до від'їзду. Бо саме в перших пополудневих годинах палить сицилїйске сонце аж надто, аби хто важив ся їхати домів сїльскою повною пороху дорогою; люди ждуть звичайно аж на вечірний холод.

Лиш Франческо Малерба з Монтероссо, або як єго називали чорний Чічіо, кремезний наробок з веселими очима і червоними лицями запрягав вже свої мули, аби їхати домів. Він видко дуже спішив ся, бо один з мулів, що ще був би собі полежав часочок на земли, дістав від него кілька сильних копняків.

— О, Чічіо — відозвав ся до него якийсь Монтеросанець — вже так скоро до дому? От лїпше з'їдж і випий з нами, відтак поїдемо всї разом.

— Нинї нї, мушу бути вчасно дома — відповів паробок і закинув на другого мула упряж, що аж дзвінки весело задзвонили.

— Мусиш? Ага, то певно Кармеля, та ciuri di cucuzza, гарбузова цьвітка, не може вже без тебе видержати до заходу сонця — відозвав ся той з глумливим сьміхом.

Франческо відповів лише одним з тих многих викривлень лиця, на які звичайна бесїда Сицилїйців така богата, аби виявити свою погорду.

— Но, Чічіо, хороший чорнявче, лиш не будь такий гордий — крикн. в тамтой сьміючись. — Що ти з Кармелею вже знюхав ся, о тім знають в Монтероссо вже всї пси і коти.

І з тими словами зник в найблизших дверях, над якими виднїла вивіска винного шинку.

Франческо Малерба сплюнув за ним, але тамтой вже того не бачив; відтак спішив ся ще більше і серед своєї роботи віткнув в уста кусник хлїба і козячого сира, який прихапцем вийняв з кишенї, бо не хотів навіть тільки часу стратити, кілько треба, аби вигідно з'їсти. Єму справдї було дуже спішно до дому; не задля самої Кармелї. Тота єму не утїкне, єго мала puppatuledda і ciamuzza, єго ляльочка і пушок. О неї був він безпечний. Але він мусїв зберегти одну тайну, а до того богато гроший, а коли Сицилїянець має гроші, про які другі не сьміють знати, то він подвійно недовірчивий і уникає людий, бо не можна нікому вірити, нї другим нї собі самому. А вже найменше в часї кількагодинної дороги через густі гори в полудневій Сицилїї.

Франческо бо виїхав нинї дуже рано в товаристві численних односїльчан з Монтероссо-Альма до Раґузи трема мулами запряженими до воза з набором сірки. В містї віддав свій набір, одержав свою заплату і поробив деякі закупна на торзї. Але відтак лучив ся єму щасливий случай. Случайно стрітив він одного селянина із Спаккафорно, що хотів купити мула і чорний Чічіо, що мав три сильні мули, але міг зовсїм добре обійти ся з двома, з'умів до кількох хвиль так затуманити купуючого, що продав єму найгіршого і дуже норовистого, хоч на око він дуже добре виглядав, за 650 лїрів. З єго односїльчан не було при тім нїкого; они й не потребували поки що нїчого знати про те, що він мав в кишени цїлу пачку пятьдесяток і що був заможним чоловіком, котрий міг з Кармелею таки зараз женити ся. То була єго тайна і ще нинї вечером хотїв він подїлити ся нею з своїм пушком, гарбузовою цьвіткою, regina delle rose, королевою рож, але більше з нїким. Але колиб Чічіо їхав з прочими Монтероссанцями до дому, то они зараз побачили би, що він має о одного мула менше і були би єго випитували та видобули з него єго тайну.

жувати обопільних военних приготовлень. Тому не можна уважати німецкого предложеня про войскову реформу, відповідию на реформи англійскої адміралиції, бо німецке предложене давно вже перед тим було виготовлене.

Промова льорда Черчіля зустрінула ся вправді з рішучою відправою в німецкім дневникарстві, але не викликала такого великого розворушеня, котре би могло розстроїти взаємини між Анґлією а Німеччиною. Буде се головно зависиме від Анґлії, бо Німеччина виявляла все добру волю до удержаня мирних взаємин з Анґлією і зазначувала все свою здержливість супротив всяких военних розмахів західноевропейских держав, отже й тепер не дасть ся виважити з рівноваги, а наколи намагає ся тепер перевести і доповнити войскову орґанізацию, то робить се задля власного обезпеченя і удержаня мира.

Таким способом треба вісти розповсюджені тепер про загрожене межинародного положеня приймати тим обережнійше, що послідна подорож цісаря Вільгельма до Відня, Венеції і до Бріоні і стріча его з цісарем Франц Йосифом, королем Віктором Емануїлом і наслідником престола, архікнязем Францом Фердинандом, причинить ся неперечно дуже значно до обезпеченя европейского мира.

У Відни цісар Вільгельм мав нагоду з міністром загр. справ ґр. Берхтольдом обговорити европейске межинародне положене, а особливо також італіяньско - турецку війну, та змаганя до замиреня тих держав, котрі вправді стрічають ще деякі перепони, одначе можуть довести до бажаного успіху. Зустріч цісаря Вільгельма з обома союзними монархами і австр. наслідником престола і політичні розмови при тій нагоді зазначують дуже сильно становище тридержавного союза і все те не може остати без могучого впливу на загальне межинародне положене. Вплив сей проявляє ся також дуже значно на Балканьскім півострові, де звичайно з весняним таянем снігу починали ся заворушеня, а тепер супротив сильної волі обох середно-европейских цісарств для удержаня мира панує там певна тишина.

В сім дусі промовляв також турецкий міністер загран. справ Ассім Бей і вказав при сій нагоді з признанем на вплив Австро-Угорщини. Коли бо має скорше чи пізнійше дійти до примиреня між Італією і Туреччиною, то може се тілько тоді послідувати, наколи буде спокій на Балкані. Туреччина може тілько без напору посторонних держав вступити на дорогу примиреня, бо тілько в такім случаю можуть уложити ся тривкі мирні взаємини між Туреччиною і Італією. А передовсім Італія потребує таких правильних взаємин, щоби могла знов привернути з Туреччиною на широкі розміри торгові відносини, котрі лише тоді будуть можливі, наколи в Туреччині буде спокій і лад. А таку ціль має подорож німецкого цісаря, щоби скріпленєм тридерж. союза підготовити підвалини до привернення мира з Туреччиною і удержаня status quo на Веході.

Новинки.

Львів, 28 марта 1912.

— Про подорож Найдост. Архікн. Кароля Франц Йосифа доносять з Ясла під вчерашною датою: О год. 12 мін. 15 в полудне прибув на тутешний дворець зелізничий поїздом особовим з Беча Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф враз зі своєю Супругою Найд. Архікняг. Зитою. При їзду Найд. Гостий дожидали на перові двірця тутешний староста Альфред Ленчиньский, бурмістр міста др. Йос. Барановский з асесорами і начальник станції. По представленю Архікн. Парі вібраних гостий і по привітній промові жени бурмістра вручила 13-літна донька старости Найдост. Архік. китицю цьвітів. З двірця поїхала Архікняжа Пара до будинку Ради повітової, де на І поверсі приготовлено апартамента для Найд. Гостий.

У вестибулю будинку ради повітової дожидали приїзду Найд. гостий: місцевий парох о. Квеціньский, ректор ОО. Францісканів о. Лася, член палати панів Август Ґорайский з Модерівки ц. і к. підкоморий Ів. Ґорайский з Шебня, презес Ради повітової Тад. Срочиньский, в членами Виділу повітового, президент окруж. суду і инші місцеві достойники та місцевий рабін. Бурмістр на чолі репрезентациї міста повитав Найдост. Гостий по польски і по німецки а відтак староста Ленчиньский представив Найд. Архікн. Парі репрезентантів властий, по чім Найдост. Гості зайшли до своїх апартаментів.

Місто прибрало сьвяточний вид; публичні і сьвяточні доми були удекоровані флягами, зеленюю і диванами, а численно зібрана на улицях публика витала Архікн. Пару грімкими окликами. Вчера по полудни виїхав Архікнязь з женою зелізницею до Коломиї, а нині вечером має вернути. Завтра, в пятницю рано вибере ся Архікнязь на чолі своєї шкадрони в дальшу дорогу до Коломиї.

— Іменованя і перенесеня. Є.В. Цісар іменував радника суду краєв. дра Руд. Коморжиньского-Ошиньского радником висшого суду краєвого у Відни. — Пан Міністер справедливости переніс судию Миколая Осаду зі Зборова до Ярослава.

— Помальована. У Львові на улици може чоловіка стрітити всіляка пригода. Коли не обллють з вікна якимись помиями або ще чимсь гіршим, то помалюють від голови до ніг, як ось стало ся вчера на ул. Краківській. При тій улици в домі ч. 22 сторожиха того дому Мария Сюбрович малювала рами вікон. Малярка тота була на стілько неосторожна, що струтила з вікна горнець з фарбою, а той впав на голову переходячої туди случайно Іванни Ясіньскої, вдарив єї сильно і розбив ся, а фарба облила Ясіньску від стіп до голови.

— Концерт в память 51-літних роковин смерти Тараса Шевченка, відбуде ся заходом молодіжи української академічної ґімназиї у Львові в суботу 30 марта 1912 у великій сали „Народного Дому“. Початок о 6 год. вечером. Добровільні датки на „Рідну школу“ принимає ся з подякою. Диріґент мішаних хорів т. Ст. Яцишин, диріґ. мужеских хорів т. М. Криштальский, диріґ. орхестри т. І. Царевич. Акомпаніямент зволив обняти Вп. о. І. Туркевич.

— Велика крадіж з вломом. В ночи з дня 22 на 23 с. м. вломили ся невисліджені доси злодії до заставничого заведеня Андрія Пахоти в Ряшеві а розбивши касу вкрали 3000 кор. готівкою та цінні папери і всілякі дорогоцінности загальної вартости 80.000 кор. Вломники добули ся до банку крізь діру в стели над заставничим заведенєм. На місци вломни знайдено 3 сверли, котрими злодії вертіли діри в сталевих стінах каси, дві парасолі, що служили до ловленя спадаючого зі стелі тинку при робленю в ній діри, корбу до сверла, електричну ліхтарку і сьвічки. Крім того полишили вломники шнур, котрим спускали ся крізь діру в стелы до середини.

Парасолі і прилади купили вломники у якогось Жида, котрий зачув, що купуючі зле говорили по польски і порозумівали ся з собою по анґлійски. З того в який спосіб доконано вломму, полиция здогадує ся, що то були фахові вломники, люди незвичайно зручні і осторожні. До каси вломили ся в той спосіб, що вертіли в сталевій стіні дірку коло дірки, відтак

І хто знає, що могло би тоді ще стати ся, пізно вечером в часі їзди самотною дорогою, колиб розійшла ся чутка про его богатство? Ліпше було держати язик за зубами, видавати себе бідолахою так як і перше і чим скорше їхати домів до хорошої Кармелї. Очивидно що та весела новина мусить ще сего вечера торжественно опровести ся в найтіснійшім кружку, лиш они обоє з Кармелею і єї стара мати. До того пиру купив вже паробок в Раґузі і найважнійший присмак: великий кусень сьвіжої риби, туна, червоної як кров і сочистої; лише що рано зловили єї в Порто д'Улїссе і привезли до раґузаньскої tonnara, рибника; то була рідкість для мешканців гірских сіл.

Чічіо аж облизав ся і повів рукою по устах, коли погадав на товстий кусок в кишени. Ще раз сягнув туди, чи всьо там на своїм місци, пачка банкнотів завинена в кусник старої ґазети і сочистий tonno. Відтак сів скоро на віз, ударив мулів батогом і пігнав ся з міста, аж налякані свині квичали і рохкаючи розбігли ся на всї сторони. Аґ! ааґ! — кричав на свої мули, а они бігли, збиваючи густі облаки пороху. Шинка також не зла — думав чорний Чічіо, глядячи за утікаючими свиньми, але єї можна мати кождого дня, а туна ні. А стара мати его любки розуміла ся на варению, уміла смачно приладжувати tonno на всїлякі лади, в томатовім сосі, або з оцтом, оливою і коріньєм, а також смажила в оливі з чесником. Той спосіб був властиво найліпший, тоді риба найприємнійше пахла і мало ся найбільшу спрагу.

Франческо повів знов рукою по устах, сягнув на ново з любостию до кишені, де була риба, вийняв відтак останок сухої шкірки хлїба і почав его глодати, а між тим віз скоро котив ся по ярко білій запорошеній дорозї.

Але в розлогім, бездеревнім поли було справді незвичайно горячо, сонце аж пекло, а від полудневого моря віяв вітер мов з розпаленої печи, правдивий африканьский широкко. Чічіо обтер собі піт з чола, здоймив з себе жовтаву куртку, поклав єї на спід воза і простер ся на ній. Так убив три мухи нараз: було єму менше душно в самій сорочці, лежав мякше як на самім твердім деревлянім днї і хоронив власним тілом малий скарб в кишени перед всїлякими небезпечностями.

Відтак полинули его гадки знов до любки в родиннім селї, а що він був тепер сам один в тихім поли, то почав весело і тужно співати:

Affacia rosa amabile
E sentimi cantare —
(Ходи до вікна, моя роже
послухай як любий співає).

Співав рядок за рядком і кінця тому не було. Але спів ставав чим раз тихійший, мули звільнили ходу, бо дорога сильно піднимала ся в гору понад річку Ермію, з котрої тепер в літі не видко було майже нічого як лиш каменисте корито глубоко в долині.

А коли віз так тихо і поволи в мягкім поросї посував ся, найшов на доброго Чічія сон і замість співати він захропів. Для мулів було всьо одно, чи їх пан спав, чи ні, бо они знали дорогу дуже добре, коли ішли до дому. Знали також, що в Джарантана, одинокім селї, через яке вела дорога, при послідним домі на ліво, треба задержати ся, бо там у sor-ї Ніни пило ся все дрібку вина, а й они самі, мули, за тригодинну тяжку їзду під гору діставали відпочинок і трохи поживи.

Коли віз задержав ся, пробудив ся Чічіо і сейчас пізнав, що приїхав до sor-и Ніни. Звідси до Монтероссо-Альмо була ще добра година їзди, а що сонце все ще немилосердно палило, то він зіскочив з воза, закинув на себе куртку і війшов до шинку.

— А, чорний Чічіо, що доброго приносиш з Раґузи? — спитала товста господиня.

— Спрагу приношу, sora Ніно — сказав паробок, сів на лавку і надів на себе куртку. Господиня пішла до темної комори наточити вина, а Чічіо бавив ся тимчасом з єї жовтим котом. „Мічіо“ був нині сьмілнійший як звичайно, вискочив на лавку і почав пхати ся до Чічія та лабами дерти куртку коло кишені. Кіт занюхав рибу. Чічіови стало того за богато, він закляв і скинув кота на землю, а sora Ніна, що війшла тимчасом з вином, вигнала его з комнати.

(Конець буде).

місця між дірками прорізували пилкою аж наконець вирізана часть впала до середини і отворила касу. У вломі тім брало участь пятьох людий а двох з них знае поліция. Один з вломників мае бути чоловіком високого росту, сильно збудований, літ около 30; другий мае може 28 літ, есть середного росту, з чорними вусами підкрученими до гори. Наконець третий мае на лївім або правім лици близну а з переду над чолом жмуток сивого волоса.

Межи в радеными річами знаходив ся золотий мужеский годинник з портретом цїсаря Франц Иосифа I. і з его власноручним підписом. Крім того вкрали вломники брилянтову колїю значної вартости. На основі зібраних даних поліция набрала того переконаня, що вломники то люди із заграници, Анґлїйцї або Американцї, котрі приїхали на „гостинні виступи“ до Галичини. В кілька годин по вломі зарядила ряшівска поліция облаву, але за вломниками вже й слід пропав.

— **З житя американьских Русинів.** Між Русинами в Ню-Йорку настало в послїдних часах якось живійше жите З кінцем 1911 р. дістала тамошна громада з новою прегарною церквою сьв. Юрія при улици 7-мій, також дуже простору, гарно і практично уряджену галю зі сценою, котра може помістити в собі і до 800 люда. В гали тій знайшли поміщене і приют не лиш ріжні братства церковні, але також і „Український хор“, „Кружок драматичний“ і „Читальня імени Т. Шевченка“. А позаяк „в своїй хатї — своя правда і сила і воля“, то вже за кілька послїдних місяців жите в тих товариствах розвинуло ся надзвичайно і поплило бистрою та живою струею і можна мати надію, що тутешна громада створить незабаром так сильну орґанізацию, що буде могла взяти участь і в тутешнім житю політичнім та здобути собі тим способом признаєне і відповідне нашому числу становище. З наших товариств найкрасше розвинув ся „Україньский хор“, котрий гарним співом у церкві стягає що недїлї на богослуженє не лишень своїх, але й богато чужинців а крім того бере участь у всїх вечерницях, які до тепер відбули ся в церковній гали. А відбуло ся тих вечерниць в останнїм часї таки доволї. І так відбув ся до тепер „Вечер інавґураций-ний“ зі співами, деклямациями і виставою „Тата на заручинах“, а відтак величаве „Маркіянове Сьвято“ з відчитом о. Підгорецкого „про значіня і діяльність М. Шашкевича“ і виставою „Майстра Черняка“, дальше „Гостину сьв. Николая“ і „Вифлеємску Ніч“, виставлену другого дня Різдвяних сьвят і повторену на загальне бажане на Йордан. — „Читальня ім. Шевченка“ урядила в двох послїдних місяцях 3 вечерницї, перші дня 28. січня з відчитом В. Княгиницкого „Про стан нашого шкільництва в Галичинї“, — дня 18. лютого з відчитом А. Вали на тему „Як Русини можуть в Америцї піднести ся економічно“ — і дня 3. марта з відчитом п. В. Княгиницкого „Історня Америки“.

Господарство, промисл і торговля

— **Народна Гостинниця** відбула свої загальні збори дня 16 с. м. у власнім домі. Збори почались принятем до відома звіту Дирекциї, що появив ся друком. Відтак контрольна комісия ствердила взірцеве веденє інституциї. З предложеного звіту довідуємо ся, що „Гостинниця“ мала з кінцем року 538 членів з 31.070·44 кор. вплачених удїлів. Резервовий фонд виносить 4.420·00 кор., вкладки до обороту 257.086·97 кор. Загальний оборот досягнув квоти 553.562·88 кор. і дав чистого зиску 1.947·90 кор. В цїли розширеня готелевого підприємства закупила управа сего року сумежну з істнуючим будинком каменицю при ул. Костюшка, яка своєю будовою творить одну цїлість з дотеперішним будинком. Справи „Гостинницї“ ідуть дуже добре. Всї позициї приходів в порівнаню з минулим роком побільшили ся, а розходи поменшили ся. Над звітом розвинулась на зборах обширна дискусия. Порушувано м. и. також справу образованя хлопців до шинкарского промислу. З пояснень дирекциї виходить, що наші хлопцї до сего не горнуть ся. Що до розширеня готелевого підприємства, подав дир. Хойнацкий до відома, що в купленій каменицї буде 16 комнат на III. поверсї. Другий поверх лишаєть ся на приватні помешканя, а на першим розширить ся реставрация і каварня. З черги відбулись вибори 2 членів Надзираючої Ради. Вибрано пп. Бориса і Романа Сосновского. До контрольної комісиї вибрано дотеперішних еї членів пп. дир. К. Паньківского, Угрина і Винникова. При точцї бажань членів домагав ся дир. Заячківский і инші бесїдники, щоби управа взяла в свій заряд реставрацию і каварню, а бодай, щоби глядати реставратора-Русина.

По вичерпаню дневного порядку голова, дир. Василь Нагірний замкнув збори.

— **Важне для господарів.** Повідомляємо отсею дорогою громади, в яких є услівя до основаня і розвою Сироварских Спілок, щоби зголосили ся до Союза молочарско-сироварского в Вижници, котрий уділить через свого фахового інструктора сироварского всяких інформаций на місци. Сироварскі спілки мають у нас велику будучину, а для господарів незвичайно користні, бо наколи масллрскі спілки можуть платити 6 до 8 сот., то сироварскі від 14 до до 20 сотиків за 1 літр молока. Хто не вірив би про успіхя сироварскої спілки, най поїде до Витвиці коло Болехова, де вже є сироварска спілка і може наочно пересьвідчити ся. Союз скликає в тій цїли сироварску анкету на день 31 марта с. р. і просить ся о участь. — *Від Дирекциї молочарско-сироварского Союза в Вижници.*

Телеґрами.

Відень 28 марта. Палата послів. Приступлено до нарад над новелею каналовою. Перший забрав голос міністер торговлї Реслер.

Льондон 28 марта. В таборі Альдершот два полки суть готові до вимаршу, щоби на случай потреби піти в сторони обняті страйком. Відділи піхоти вислано вчера до Шросбері і до північної Валїї в цїли охорони гірників, що станули до роботи.

Льондон 28 марта. Дирекция зелїзницї постановила здержати в часї від 3 до 9 цьвітня цїлий рух товаровий з виїмкою посилок товарів, що легко псують ся.

Валядолід 28 марта. 4.000 осіб зі служби Північної зелїзницї ухвалило розпочати страйк. Они жадають підвисшеня платнї о 25 проц.

Корфу 28 марта. Яхт „Гогенцолерн“ і кружляк „Кольберґ“ прибули тут. Форти дали привітні сальви.

Константинополь 28 марта. Розійшлась чутка, що виконано замах на валї'го в Костамунї в Малій Азиї. Валї мае бути зранений. Урядового потвердженя тої вісти ще нема.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Курс львівский.

Дня 27-го марта 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	700·—	703·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	438·—	446·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	544·—	549·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	485·—	500·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. премів.	109·80	—.—
Банку гіпотечного $4^{1}/_{2}$ прц.	98 30	99·—
$4^{1}/_{2}$% листи заст. Банку краєв.	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв.	92·60	93·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^{1}/_{2}$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50
III. Обліґи за 100 вр.		
Пропінацийні галвцкі	97·80	98·50
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$%.	98·10	98·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·—	90 70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	91·—	91·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·30	92·—
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	57·—	63·—
Угорскі черв. хреста	37·—	41·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79·—	85·—
Базилїка 10 К	27·35	33·35
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).